

havde givet, 50,000 Kr., var det forud bestemt, at Landbrugets Andel 16,514 Kr. 79 Ø. skulde benyttes til at grundlægge et saadant Museum og til at bygge videre paa det. Det er da ogsaa sket i den Aarrække, som nu er forløben siden 1888. Der er i dette Aaremaal indsamlet et stort Materiale til Museet, og der blev navnlig i Fjor forinden Landbrugsudstillingen i Odense gjort en Kraftanstrengelse for yderligere at samle Materiale. Medens Materialet ved Udstillingen i 1888 kun var nogle faa hundrede Nummere, er den nu vokset saaledes, at der i Lyngby for Tiden findes over 7,000 Nummere. Det er altsaa bleven en temmelig stor Historie, og dette Museum tjener jo i fortrinlig Grad til at illustrere den Udvikling, der er foregaaet inden for Landbruget i Løbet af de sidste halvandethundrede Aar.

Dette Museum har hidtil ikke kostet Staten en eneste Øre, fordi der, som jeg nævnedes før, var en Fond til Stede, som der kunde tages af til at bygge videre paa Museet og til at restaurere og konservere de Ting, som bleve samlede — de vare jo ofte af meget skrøbelig Art — og til endelig ogsaa at skaffe Plads til at bygge Bygninger til Museet. Denne Kapital er efterhaanden svunden ind; saa der nu kun er tilbage 6,000 Kr.; der ere indestaaende i de Bygninger, som Dansk Folkemuseum har liggende derude med 1ste Prioriet i dem. Skønt der altsaa nu er skaffet forholdsvis god Plads til Museet, faar man dog Indtrykket af, at Pladsen er for lille, og det er da ganske naturligt, at interesserede Mænd have overvejet, hvordan den Historie i Fremtiden skulde ordnes.

Der blev paa Foranledning af det kongelige danske Landhusholdningsselskab nedsat en Kommission til Overvejelse af, hvordan der skulde gaas frem med dette Landbrugsmuseum i Fremtiden. Denne Kommission har afgivet en Betænkning, som jeg er bleven bekendt med, og i denne Betænkning foreslaas det at dele Museet, saaledes, at der bliver en Hovedafdeling i Lyngby, medens der bliver dannet to andre Afdelinger henholdsvis i Aarhus og Odense. Jeg finder denne Plan fortrinlig, fordi det ikke i mindste Maade vil forhindre Samlingens kulturhistoriske Værdi, at den deles, og jeg vilde finde, at det var naturligt, hvis man kunde gaa denne Vej og gaa den ikke alene for dette Museums Vedkommende, men ogsaa for andre Museer, der findes her i Kjøbenhavn — jeg tænker navnlig paa de Museer, der findes paa Prinsens Palæ. Der har i de foregaaende Aar været

Forslag fremme om at bygge om dernede, saa der for det første blev mere Plads og for det andet mindre Brandfare. Jeg henstiller da, at dette Spørgsmaal tages op til Overvejelse, om man ikke hellere maa dele disse Museer, føre dem ud i Landet, nærmere til Befolkningen. Jeg tror, det vil være mere hensigtsmæssigt end at bygge mere til dem inde i Kjøbenhavn. Jeg skal i Forbindelse hermed henstille, om den højtærede Landbrugsminister ikke kunde foranledige, at denne Betænkning, der er afgiven, angaaende Landbrugsmuseet, blev omdelt her i Rigsdagen. Jeg tror, det vilde have sin Interesse for ærede Medlemmer at gøre sig bekendt med den og med det Forslag, som er udarbejdet om, hvordan der tænkes gaaet frem. Men som sagt, skal der gaas frem paa den Maade, som Udvalget tænker sig; at Museet skal deles, at der skal føres en Afdeling til Jylland og en til Fyn, og at der, naar der efterhaanden bliver rigeligt med Materiale, dannes Afdelinger andetsteds, saa bliver det nødvendigt, at vi her fra Lovgivningsmagtens Side træde støttende til. Jeg vil da anbefale den højtærede Landbrugsminister at lade denne Sag komme frem, fordi jeg tror, det vilde være af overordentlig stor Betydning, om vi paa den Maade fik disse Museer delte, saa at de kom nærmere til Befolkningen.

Med Hensyn til de Kunstsamlinger, som vi have her inde i Kjøbenhavn, udviser Finanslovsforslaget, at der til disse foreslaas bevilget 204,580 Kr., medens der til Kunstmuseerne i Aarhus, Aalborg, Randers, Ribe og paa Lolland-Falster kun foreslaas bevilget 18,000 Kr. Jeg synes heller ikke, at denne store Bevilling her til Kunstsamlingerne i Kjøbenhavn staar i passende Forhold til den Bevilling, der foreslaas til Provinsernes Kunstsamlinger.

Saa er der et Spørgsmaal, som vedrører den højtærede Kultusminister, som jeg har tænkt at fremdrage; det angaar Lærernes Ret til at udleje deres Embedsbolig. Jeg skal kortelig referere den Sag, uden at jeg dog skal nævne Navne. Selvfølgelig staa de til Tjeneste, hvis det ønskes. Sagen er den, at en Lærer har meddelt Sogneraadet, at han vilde udleje største Delen af sin Embedsbolig; det var en Haandværker, som skulde være Lejer, en Træskomand med Kone og 3 Børn. Sogneraadet fandt sig brøstholdent derved og rettede da en Forespørgsel til Kultusministeriet om, hvorvidt Læreren var berettiget dertil, og om Sogneraadet i saa Fald var forpligtet til at Kommunekassen